

Вечірній марш

Ірина Жиленко

Вечоріє. День відходить.
Сонно дихають поля.
Тихі зорі, повні води —
це, дитя, твоя земля!

За рікою пахнуть трави.
Стука дятел по корі.
У шибках цвітуть заграви
надвечірньої зорі.

Дома затишно і чисто.
Чайник пісеньку співа,
золотисту, голосисту.
Та біда — забув слова.

І підспівує поважно
з печі сірий кіт Степан.
Доїдай же манну кашу
і лягай, дитинко, спать.

За вікном ласкаво диха
золота твоя земля.
Трактори у полі стихли.
Журавлі в гніздечку сплять.

Уві сні сміються вишні,
сиплють квітом...
"Спати, спать!"
пісню ніжну, дивовижну
грає коничок-скрипаль...